

Czwartek, 11 marca 2021 r.

P9_TA(2021)0079

Sprzeciw na podstawie art. 112 ust. 2 i 3 Regulaminu: substancje czynne, w tym dimoksystrobina

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2021 r. w sprawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/52 z dnia 22 stycznia 2021 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych benfluralin, dimoksystrobina, fluazyfam, flutolanil, mekoprop-P, mepikwat, metiram, oksamyl i piraklostrobina (2021/2552(RSP))

(2021/C 474/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/52 z dnia 22 stycznia 2021 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych benfluralin, dimoksystrobina, fluazyfam, flutolanil, mekoprop-P, mepikwat, metiram, oksamyl i piraklostrobina ⁽¹⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽²⁾, w szczególności jego art. 17 akapit pierwszy i art. 21,
 - uwzględniając opinię wydaną dnia 10 grudnia 2020 r. przez Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,
 - uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/408 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wykonania art. 80 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin oraz w sprawie ustalenia wykazu substancji kwalifikujących się do zastąpienia ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 11 i 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2018 r. w sprawie wykonania rozporządzenia w sprawie środków ochrony roślin (WE) nr 1107/2009 ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając art. 112 ust. 2 i 3 Regulaminu,
 - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności,
- A. mając na uwadze, że 1 października 2006 r. dyrektywą Komisji 2006/75/WE ⁽⁶⁾ dimoksystrobina włączono do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽⁷⁾ oraz uznano ją za zatwierdzoną na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009;
- B. mając na uwadze, że od 2013 r. trwa procedura odnowienia zatwierdzenia dimoksystrobiny na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 844/2012 ⁽⁸⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 23 z 25.1.2021, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 67 z 12.3.2015, s. 18.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 433 z 23.12.2019, s. 183.

⁽⁶⁾ Dyrektywa Komisji 2006/75/WE z dnia 11 września 2006 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia dimoksystrobiny jako substancji czynnej (Dz.U. L 248 z 12.9.2006, s. 3).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 26).

Czwartek, 11 marca 2021 r.

- C. mając na uwadze, że okres zatwierdzenia substancji czynnej dimoksyrotrina, który pierwotnie miał minąć 30 września 2016 r., przedłużono już o 16 miesięcy rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1136/2013⁽⁹⁾, a następnie przedłużano go kolejno o rok rozporządzeniami wykonawczymi Komisji (UE) 2018/84⁽¹⁰⁾, (UE) 2018/1796⁽¹¹⁾ i (UE) 2019/2094⁽¹²⁾, a teraz ponownie przedłużono go o rok rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2021/52, przez co okres zatwierdzenia ma trwać do 31 stycznia 2022 r.;
- D. mając na uwadze, że w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2021/52 Komisja nie wyjaśnia powodów przedłużenia, stwierdzając jedynie: „[w] związku z tym, że ocena tych substancji opóźniła się z przyczyn niezależnych od wnioskodawców, prawdopodobnie zatwierdzenia tych substancji czynnych wygasną, zanim zostanie podjęta decyzja w sprawie ich odnowienia”;
- E. mając na uwadze, że rozporządzenie (WE) nr 1107/2009 ma na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska przy jednoczesnym zachowaniu konkurencyjności unijnego rolnictwa; mając na uwadze, że szczególnie należy zadbać o ochronę słabszych grup ludności, w tym kobiet ciężarnych, niemowląt i dzieci;
- F. mając na uwadze, że należy stosować zasadę ostrożności, a rozporządzenie (WE) nr 1107/2009 przewiduje, iż substancje powinny się włączać w skład środków ochrony roślin jedynie wtedy, gdy wykazano ich wyraźne korzyści dla produkcji roślinnej i gdy nie oczekuje się szkodliwego wpływu na zdrowie ludzi lub zwierząt ani niedopuszczalnych skutków dla środowiska;
- G. mając na uwadze, że rozporządzenie (WE) nr 1107/2009 stanowi, że ze względów bezpieczeństwa okres zatwierdzenia substancji czynnych powinien być ograniczony w czasie; mając na uwadze, że okres zatwierdzenia powinien być proporcjonalny do ewentualnego ryzyka związanego ze stosowaniem takich substancji, ale w przypadku substancji czynnych objętych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2021/52 widać wyraźnie, że taka proporcjonalność nie występuje;
- H. mając na uwadze, że w przypadku stwierdzenia ryzyka szkodliwego wpływu na zdrowie przy jednoczesnym braku pewności naukowej Komisja i państwa członkowskie mogą i powinny działać zgodnie z zasadą ostrożności, przyjmując tymczasowe środki zarządzania ryzykiem, które są niezbędne, by zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego;
- I. mając na uwadze, że w szczególności art. 21 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 stanowi, iż Komisja może w każdej chwili dokonać przeglądu zatwierdzenia substancji czynnej, zwłaszcza w przypadku gdy w świetle najnowszej wiedzy naukowej i technicznej uzna, że istnieją powody, aby uważać, iż dana substancja przestała spełniać kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 tego rozporządzenia, oraz mając na uwadze, że przegląd ten może doprowadzić do wycofania lub zmiany zatwierdzenia substancji;

Właściwości zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego

- J. mając na uwadze, że w 2015 r. na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/408 dimoksyrotrinę umieszczono w wykazie substancji kwalifikujących się do zastąpienia, ponieważ ostra dawka referencyjna (ARfD) dla tej substancji czynnej jest znacznie niższa niż w przypadku większości zatwierdzonych substancji czynnych w ich grupach i ponieważ należy ją uznać za substancję zaburzającą funkcjonowanie układu hormonalnego, która może mieć niekorzystny wpływ na ludzi;

⁽⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1136/2013 z dnia 12 listopada 2013 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych chlotianidyna, dimoksyrotrina, oksamyl i petoksamid (Dz.U. L 302 z 13.11.2013, s. 34).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/84 z dnia 19 stycznia 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: chloropiryfos, chloropiryfos metylu, chlotianidyna, związki miedzi, dimoksyrotrina, mankozeb, mekoprop-P, metiram, oksamyl, petoksamid, propikonazol, propineb, propyzamid, piraklostrobina i zoksamid (Dz.U. L 16 z 20.1.2018, s. 8).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1796 z dnia 20 listopada 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: amidosulfuron, bifenoks, chloropiryfos, chloropiryfos metylu, kłofentezyna, dikamba, difenokonazol, diflubenzuron, diflufenikan, dimoksyrotrina, fenoksaprop-P, fenpropidyna, lenacyl, mankozeb, mekoprop-P, metiram, nikosulfuron, oksamyl, pikloram, piraklostrobina, piryproksyfen i tritosulfuron (Dz.U. L 294 z 21.11.2018, s. 15).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2094 z dnia 29 listopada 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych benfluralin, dimoksyrotrina, fluaiznam, flutolanil, mankozeb, mekoprop-P, mepikwat, metiram, oksamyl i piraklostrobina (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 102).

Czwartek, 11 marca 2021 r.

- K. mając na uwadze, że zgodnie z pkt 3.6.5 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 nie można zatwierdzić substancji czynnej uznanej za substancję zaburzającą funkcjonowanie układu hormonalnego, która może mieć niekorzystny wpływ na ludzi, chyba że narażenie ludzi na tę substancję czynną w środku ochrony roślin w realistycznych proponowanych warunkach stosowania jest nieistotne, to znaczy dany produkt stosuje się w systemach zamkniętych lub w innych warunkach wyłączających kontakt z ludźmi oraz jeżeli pozostałości substancji czynnej w żywności lub paszy nie przekraczają wartości wzorcowej określonej zgodnie z art. 18 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹³⁾;
- L. mając na uwadze, że nie do przyjęcia jest, aby nadal dopuszczone było stosowanie w Unii substancji czynnej, o której wiadomo, że spełnia kryteria graniczne ustanowione z myślą o ochronie zdrowia ludzkiego przed substancjami czynnymi o właściwościach rakotwórczych, mutagennych, działających szkodliwie na rozrodczość lub zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego, zagrażających tym samym zdrowiu publicznemu i środowisku;
- M. mając na uwadze, że wnioskodawcy mogą wykorzystywać automatyczny system właściwy dla metod pracy Komisji, który prowadzi do niezwłocznego przedłużenia okresów zatwierdzania substancji czynnych, jeżeli ponowna ocena ryzyka nie została zakończona, celowo przeciągając proces ponownej oceny poprzez przedstawianie niekompletnych danych i występowanie o kolejne odstępstwa i szczególne warunki, co wiąże się z niedopuszczalnym zagrożeniem dla zdrowia ludzkiego i środowiska, które przez cały ten czas są nadal narażane na działanie niebezpiecznej substancji;
- N. mając na uwadze, że w rezolucji z dnia 13 września 2018 r. w sprawie wykonania rozporządzenia w sprawie środków ochrony roślin (WE) nr 1107/2009 Parlament wezwał Komisję i państwa członkowskie, aby „dopilnowały, żeby proceduralne przedłużenie okresu zatwierdzenia na czas trwania procedury, zgodnie z art. 17 rozporządzenia, nie było stosowane w odniesieniu do substancji czynnych, które są mutagenne, rakotwórcze lub działające szkodliwie na rozrodczość i w związku z tym należą do kategorii 1A lub 1B, lub substancji czynnych zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego i szkodliwych dla ludzi lub zwierząt, jak ma to obecnie miejsce w przypadku takich substancji jak: flumioksazyna, tiaklopryd, chlorotoluron i dimoksystrobiną”;
- O. mając na uwadze, że Parlament wyraził już sprzeciw wobec wcześniejszego przedłużenia okresu zatwierdzenia dimoksystrobiną w rezolucji z 18 grudnia 2019 r.⁽¹⁴⁾, a Komisja nie udzieliła przekonującej odpowiedzi na tę rezolucję ani nie wykazała odpowiednio, że kolejne przedłużenie nie wykracza poza jej uprawnienia wykonawcze;
- P. mając na uwadze, że po poprzednim przedłużeniu okresów zatwierdzenia 10 substancji czynnych w 2019 r., w tym dimoksystrobiną, na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2094, nie przedłużono zatwierdzenia tylko jednej z tych substancji, a na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/52 po raz kolejny przedłużono okresy zatwierdzenia pozostałych dziewięciu substancji, wielu z nich po raz trzeci lub czwarty, a dwóch nawet po raz szósty;
1. uważa, że rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/52 wykracza poza uprawnienia wykonawcze przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009;
 2. uważa, że rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/52 jest niezgodne z zasadą ostrożności;
 3. uważa, że decyzja o przedłużeniu okresu zatwierdzenia dimoksystrobiną jest niezgodna z kryteriami bezpieczeństwa określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009 i nie opiera się ani na dowodach, że substancję tę można bezpiecznie stosować, ani na udowodnionej pilnej potrzebie stosowania jej w produkcji żywności w Unii;
 4. wzywa Komisję do uchylenia rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/52 i przedłożenia komisji nowego projektu z uwzględnieniem dowodów naukowych na szkodliwe działanie wszystkich przedmiotowych substancji, a w szczególności dimoksystrobiną;

⁽¹³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie projektu rozporządzenia wykonawczego Komisji zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: benfluralin, dimoksystrobiną, fluazyną, flutolanil, mankozeb, mekoprop-P, mepikwat, metiram, oksamyl i piraklostrobina (Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0099).

Czwartek, 11 marca 2021 r.

5. wzywa Komisję do przedłożenia wniosku dotyczącego odmowy przedłużenia stosowania dimoksydrobiny podczas kolejnego posiedzenia Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz;
 6. wzywa Komisję, aby poinformowała Parlament o konkretnych powodach, dla których ocenę substancji opóźniono z przyczyn niezależnych od wnioskodawców, oraz określiła, które punkty końcowe są nadal oceniane i dlaczego ocena ta wymaga tak dużo czasu;
 7. ponownie wzywa Komisję do przedstawiania projektów rozporządzeń wykonawczych jedynie w celu przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji, w przypadku których obecny stan nauki nie powinien prowadzić do wniosku Komisji w sprawie nieprzedłużenia zatwierdzenia dla danej substancji czynnej;
 8. ponownie wzywa Komisję do wycofania zatwierdzeń dotyczących substancji, jeżeli istnieją dowody lub uzasadnione wątpliwości, że nie będą one spełniać kryteriów bezpieczeństwa określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009;
 9. ponownie zwraca się do państw członkowskich, aby dopilnowały właściwego i terminowego dokonywania ponownej oceny zezwoleń na zgłoszone przez te państwa substancje czynne, oraz wzywa je do jak najszybszego i skutecznego nadrobienia obecnych opóźnień;
 10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich.
-